

den nuværende Hærorrdning, nemlig Spørgsmaalet om det delte Forsvar. Naar der nu vises saa megen Modstand imod den Affattelse, vi ønske at give Lovforslaget ved det Endringsforslag, vi have stillet under Nr. 1 udenfor Betænkningen, skal jeg oplyse ærede Medlemmer om, at det, vi tilstræbe ved dette Endringsforslag, kun er en Gjenemførelse af det, der ligger til Grund for Hærløven af 6te Juli 1867, og slet ikke Andet, og de Herrer, der stemme imod denne Endring, skulle vide, at de derved stemme for at borttage et af de Grundprinciper, som ligger i Hærløven af 1867. Jeg skal saaledes tillade mig at oplyse om, at i de Motiver, der ledsagede det Forslag, der blev til Lov af 6te Juli 1867, udtalte den daværende Krigsminister, at det maatte anses for rigtig: „at Fordelingen til Hærens taktiske Afdelinger lempedes efter Landets geografiske Forhold, og at der gaves hver af de to Grupper, i hvilket Storebælt sondrer Landet, en vis Selvstændighed, for at der, hvis Forholdene ved en Krigs pludselige Udbrud skulde gjøre det nødvendigt, kunde samles et Kampdygtigt og af alle Vaabenarter sammensat Armeekorps paa hver sin Side af Bæltet.“ Men den Tanke, som har fundet sit Udtryk i disse Ord, er aldrig bleven udført. Uagtet Hæren har to selvstændige Afdelinger, med en kommanderende General paa hver Side af Storebælt, og uagtet der udskrives paa den vestlige Side af Storebælt til det ene Regiment Artilleri, har der til Dato aldrig ligget Artilleri i Sylland. Vi have Infanteri, og vi have Rytteri der, men vi have intet Feltartilleri, ikke en Kanon, og derfor ønske vi ved en Bestemmelse i Hærløven at faa fast, at der paa den anden Side af Storebælt skal garnisonere et Regiment Feltartilleri. Det er altfaa intet Nyt, vi her ønske at faa gennemført. Det ærede Medlem fra Kolbing (Berg) har ikke villet tiltræde dette Endringsforslag; men desuagtet udtalte han i forrige Møde, at der sandsynlig vilde blive lagt 3 Batterier i Sylland. Hvor det ærede Medlem har dette fra, veed jeg ikke. Der indeholdes Intet derom i det af Regjeringen forelagte Lovforslag, og det ærede Medlem har stillet sig saa sjeendligt til det Mindretal i Udvalget, hvortil jeg hører, med Hensyn til dette Punkt, at han hvoeken har tiltraadt vort Forslag eller stillet nogen Underændring dertil. Det ærede Medlem har ikke selv stillet noget Endringsforslag om 3 Batterier i Sylland, de frøve kun i det ærede Medlems Fantasi, andre Steder findes de ikke. Jeg kan ikke være tilfreds med Bestemmelsen i Hærløvsforslaget om „det fornødne Artilleri“ i Sylland og paa Fyn; jeg er ikke betrygget ved, at den ærede Minister har sat dette ind, thi hvad betyder det, det kan betyde 1/2 Batteri, det kan betyde 1 Kanon, det er aldeles vilkaarligt, hvilken Fortolkning den ærede Minister vil lægge deri. Maa ske betyder det slet intet Artilleri; vi have jo set, at den nugældende

Hærløve er ikke bleven gennemført. Saa meget mindre kan jeg lægge Vægt paa denne Passus, som jeg skal gjøre opmærksom paa, at den ærede Minister oprindeligt ikke har tænkt paa, at den skulde staa i hans Forslag. Det fremgaar tilstrækkelig klart af den Betænkning, der er afgiven af den Kommission, som har været nedsat under Hans kongelige Høihed Kronprindsens Forsøbe, at kun paa Grund af, at Flertallet af denne Kommission har ønsket et effektivt Forsvar af Sylland, har Ministeren følt sig beoaget til at sætte dette: „det fornødne Artilleri“ ind i Forslaget. Men vi kunne ikke blive staaende derved, vi maa med tidligere Erfaringer for Die ønske ved Lov at faa de Negler staaende fast, hvorefter den gjældende Hærløve skal føres ud i Livet. Ibet vi ere enige med den ærede Minister i, at der skal være 3 Brigader Fodfolk og 2 Rytteriregimenter paa den anden Side af Storebælt, have vi ønsket tillige at faa sanktioneret ved Loven, at der skal garnisonere et Regiment Feltartilleri i Sylland. Jeg er bange for, at dersom man ikke faar denne Bestemmelse vedtagen, vil man glide længere og længere bort fra det, som Thinget, dengang det vedtog Hærløven af 6te Juli 1867, godkjendte, og glide henimod de Bestræbelser, der nu gaa ud paa at samle og koncentrere Alt i et befæstet Kjøbenhavn. Nu siger det ærede Medlem fra Kolbing rigtig nok, at Spørgsmaalet om Befæstningsagen ligger ikke for. „Hvor“, sagde han „ligger Befæstningsagen for?“ Det ærede Medlem var høilig forbausset over, at man kunde sige Sligt. Han brugte de stærkeste Udtryk for at bevise, at denne Sag laa slet ikke for, og gjentager nu, at det er ganske sikkert, at den ikke ligger for. Men det er høist forunderligt, at i samme Mandbræt, det ærede Medlem paastod, at Befæstningsspørgsmaalet ikke ligger for, kjørte han op i vældige Udtryk mod det Mindretal, hvortil jeg hører, og navnlig mod en Bemærkning i vor Betænkning, som han ikke visste stærke Ord nok til at hebreide os. Jeg blev meget forbausset ved at høre, hvad det var, det ærede Medlem havde saa meget imod af det, vi havde skrevet i vor Betænkning; thi uagtet han paastod, at Befæstningsagen ikke ligger for, ser jeg, af den Bemærkning, hvortil han sigtede, og som findes i Betænkningen i Tillæg B. Sp. 919—920, er denne: „Vi maa derfor fastholde, at den af Ministeren forelagte Forsvarsplan, bygget paa Kjøbenhavns Befæstning, er uantagelig. Men vi maa dernæst — og det stærkere og endnu bestemtere, end tidligere Udvalg have fundet Anledning til, — hævde, at den foreslaaede Plan, ibet den prisgiver den største Del af Riget, er saa langt fra at byde nogen virkelig Sikkerhed for et sandt og virksomt Forsvar, at den meget mere maa erkjendes at bane Veien for den største Ulykke, der kan ramme vor nationale Tilværelse, nemlig Danmark's Deling.“ Ærede Medlemmer ville